

6 Thet Wyrdiga Prästerskapet i detta Lofl. Stift / önskes Nåde och Fröd af HERNANNO GUD!

Si Eder / Åbrade och Ålskelige Bröder i Chri-
sto / wårder i these Dagar af dem som begärtigen be-
rätta nya Tybender / kunglord / then tillförende ohör-
lige Execution, som i går här svedde på Tyra Personer/
hwilcka warit tillsamman i Råd och Wård / att Åhr
1704. Natten emot den 22. Septemb. jämmerligen mördra

en för detta Erono Befalningsman i Hallikö Härad. Theras gärning war
faastlig i sig self; men så wårda dhe / som både Synden och Scraffet be-
rätta / intet alla som sig borde / talande af Christelligt medlidande / utan
med många Ord utmålände det förra / och glädjande sig af thet senare;
Huru nembl. sådan grof Misgärning af en ganska fördomelig Orsak wore
kastiffad / af en anseelig Man i Prästeståndet / och i hans egen Kammar/
medan den mördade efter sin slynad sof / wårdfäst af en annan Prästmans/
men hans egen Systers Son / samt hans Sal. Hustrus Broders Dotter /
och en Klenstpotcke i Gården. Och såsom ingen af these omständigheter
så at neka eller ursächta / utan både Gärningen och Scroffet wårda wå-
da kunnige / hafwer jag i den Bedröfwelse / som rättfämnige Christine och
aldrast redelige Christi Ålenare här öfwer draga / med thetta andra
Brefwet (*) som jag skrifwer Eder till / mine Käreste / welat up-
wäckur och förmana Edert rena Sinne / (2 Pet. 3: 1.) at besinna Gudz
underliga och heliga Rättwisa / samt at eftertäncka / huru wij genom thens
Högstes Råd / det som Diefwulen hafwer årnat och drifwit / icke allenast
til dhe olucksammas Fördärf / utan ock til det Andeliga Ständes Wan-
heder / wåge åter wända til thes warnting och Förbättring / på det Gudz
Åhra befrämjas må / och Christi Församling förkofras / til så mycket stö-
re Diefwulens och hans Anhangz harm / samt hans Ångles förswagande.
The af hin Nåde tillförende snårdas Stålar / äro af Gudz oändeliga Barm-
hertighet / för Jesu Christi dyra Förtienst / genom den H. Andes kraftiga
wårdfän / detas sanna Ånger och förtröstan på sin Gud / efter så många
tregnas Suckan och Böner / bracht i den ewiga Saltgheten / ifrån sine
eländige Kroppar; These ock / som nu äro i alt för stor snöplighet / stola
i Wiståndelsen undsä Härlligheet. (1 Cor. 15: 43.) Och så hafwer Diefwulen
nu förlorat sin Deel i them: Men emot thet andra / som han där igenom
sitt / nembl. at bringa det Heliga Embetet i Föracht / och göra thet hoos
them

(*) Prior Epistola impressa, edita 27. Octob. 1702.

them som reda äro Gud; Ord; / Sacrament; och hans Tjenares / ofta up-
 penbare / men måst hemlige begäbbare / än mera till deras ewiga Osärd
 fruchtloshet / är oss nu Orsakt gifwen at strida / på thet hwarthen the eller wij
 här igenom bedragnige warda af Satan; Ty oss är icke öwitterligt /
 hwad han i sinnet hafwer: (2 Cor. 2: 10/11.) GUD; Allwysheet och
 Rättfärd gheet hafwa upträdt / och welat låta oss förstå en försträcktlig stor
 Satans diupheet / (Uppenb. 2: 24.) i hwillen han hade indragit den /
 som af en Rutålstande och mycket meriterad lärare war född / samt med
 förträffelige Naturens gåfwor/wacker försurenhet och märcktelige tienster worden
 beprydd. Örenhetenes Ande (Zach. 3: 2.) hade upträdt hans Hjerta och
 Ögon med dödelig lusta till sin Nästas Hustru / (Ordsp. 6: 25/26/29/
 32/33.) hållande honom några Åhr i sådan snarw fången efter sin willis /
 (2 Tim. 2: 26.) och sedan hans egen lustige Måla hade saltigen affomnat /
 äggjade samma Ande som är en Mandräpares af begynnelsen / (Joh 8:
 44.) hans sinne till allahanda mordiske anslag; när och thet sidska på berör-
 de fastlige sätt war fullbordat / intog samma Lögnenes Ande (1 Kon. 22:
 22.) som är Lögnenes Fader (Joh. L. c.) hans Munn / att han i 18.
 Månader intet sina Spender rätteligen bekände; Men SÄMME
 ANDA (Joh. 14: 17.) som är Guds Singer / kom thet till och öfwerwant
 then starkte / som sitt Zuns bewars sökte / (Luc. 11: 20/22.) in till kort
 för hans Död / den han med en uprichtig Bekännelse / innerligt Ånger och
 fullkomlig förtröstning på Jesu dyra Förtienst / Christeligen / roteligen och
 frimodeligen undergick. Ioswad ware Gud! Lå wij wyrdta Gud; Rättwisfa
 i Spendernas straffande / och bepröfwa hans Barmherighet / som Siälarna
 frälsst hafwer; så förundre wij oss och öfwer hans heliga Domar / at han
 sådana onde Gärningar tillstädter / och till en tid tohl / men doch underligt
 sät Folk någon nytta där af skaffa will och plågar. Josephs Bröder hade
 ett mordiskt uppsåt emot honom / och endteligen med nästan lykka arghet /
 wille med sälljande *exterminera* honom / (1 Mos. 37: 18. *) men då the erkände
 sin Misgärning / uaderwisse han them / huru Gud; hand och Råd hade wa-
 rit där wid. (1 Mos. 50: 15. *) Achans förbrytelse på thet som helgat war /
 drog öfwer Israels Folk någon skada / men större Ångstan / doch sedan
 hans Gärning uppå Josua och Folkes Bön och Bärning blef rögd och
 straffad / fölgde större framgång igenom mächtige Städers och många
 Konungars öfwerwinnande: (Jos. 8/9/10. Cap.) The såges (1 Chrön. 21: 1.)
 at Satan hof sig up emot Israel / och gaf Dawid in at han lät
 räkna Folket. Konungens högmödiga uppsåt gick för sig / men uppå hans
 Ånger under det begynte Straffet / gaf then Aldrahögste ett besynneligt
 Nådetecken / utwiffande thet Rum / hwarest det helige Altaret och Templet skulle
 byggas / där han i all den följande Gamla Testamentes tyd wille dyrkad
 warda. (1 Chrön. 22: 18. * 2 Chrön. 3: 1.) Slera D. belste och många

Historiers/ samt våra tider Exempel / kunna gifwa oss där till bewise / huru Gud the efter hans underliga Råd tillfäddade / men af Dieswulen till waga brach- te onda Gärningar / låter lånda / till någon nytta: Ty hafwe wij i Herrans fruchtan och Åkallan at wåra åhogse / hwad godt af det i Begynnelsen omralte onda / må kunna genom hans nådiga wårdsan ibland oss stallas och förökas.

I. En sorgfälligt Wako och Warsamheet i wår Christendom ; Är wål den förnämste nyttan af sådane falls betrachtelse. När then ena af Christi lärjungar / war reda såsom förtappelsens Son förlorad / (Job. 17: 12.) och alle dhe andre stod i fädra att warða sällade som hwete / (Luc. 22: 31.) Petrus och in till förnekelsen blef skalad / så war HERRans första befallning: wåker med mig / wåker och beder at I fallen icke i fre- stelse: (Matth. 26 38 / 41. S. Marc 13: 35 / 37. 1 Pet. 5: 8) Och när Pau- lus hade befristwit belä den stora Israeltiste Rentighetens mångehanda syn- der / och där på fölgde åskiltige Guds straff / gör han på alt / thetta slut: Thet är oss skrifwit til en förwarning / på hwilka världenes ånde Kommen är; Therföre / then som låter sig tuckia han står / han see til att han icke faller. (1. Cor. 10: 11 / 12.) I wår tid är näppligen en af Gudi så begäfwad och hedrad Man / så swåra fallen / som den wij om- talte / ty blir det för alla / men i sonnerheet för Christi Åtenare en allsware För- warning at i sitt lefwerne och i sitt Embete wandra i Rådhoaga: (Rom. 11: 20.)

II. En iwig och allsware Böön; Är det som Prästermannen so- gar til en Andeltig Wako; Seer til / wåker och beder / (Marc. 13: 33.) Såsom thet swåra Synde. Onda kommer af Dieswulens listiga anlopp / så stole wij jemte alt annat Guds Zarnest / stå honom emot i all Bööns och Åkallan / alltid bidjande i Andanom. (Eph. 6: 11 - 19. S. Matth. 17: 21.) Mången kan sela i den först omfalte warsambeten / som ofta icke skön- jes / men ögonstentligen kan man see huru Bönen / wår rätta Andeltiga Wagn / försummas / eller ock aldeles ringa achtas; Där doch i mitt förra Bref och i wåra Prästermöten / enkannerligen i det sista år beleswit / huru wij skola söka i hwarte Huushåld af wåra Församlingar / en Gudelig Böne. Ordning iuråta. Thet försträckeliga warningz Exempel som wij nu före- ställa / må upwäckta oss att med brinnande Andacht och hellyt Ister inner- ligen och trågt bedja (Rom. 12: 11. 1 Theff. 5: 16.) ty denne åstedne / då han kom til sine synders Råndzlo / tillstod thenne / såsom ett uphof til dhe andra / at han intet hafwer med andächtighet och ofta / utan sällan och med ett kallt Herta / och litumt sinne bedit. Hwad stole wij säga om them som warande hörs sine Åhörare / heller glamma om allahanda fåfångta / eller präta på sin rättighet / än at hålla med them en Wönesund / ja ock äro owillige så the then förwåta skola / efter sitt Embete och Ordning. Lå- ter dersföre / I mine åhrade Bröder / dhe märckeliga Böner som wij haf- we emot Prestelserna / och om dens G. Andes styrelse / waga oss lära / alltid suckande: Att tu alla Lärare och Åhörare i helsofsamma Orde och he- ligo lefwerne / wårdigas bewara / hör oss milde Herre Gud!

III. En rätt och Idestäm Andelig Strid. Är, och det wij besyn-
 nerligen upmuntras til / då wij tänckta / huru en med märcklige Gåfwor ut-
 rustad Man så ynckeligen är öfwerwunnen. Wij wille kallas gode Jesu
 Christi Stridmän / (2 Tim. 2: 3.) men oss bör icke allenast weta / hwilke
 wåre och Jesu Ryles fiender äro / them wij ofta plåga i lärandet oprät-
 na; (hwarföre jag ej eller den widlyftigt behöfwer beskrifwa) utan och
 med egit Exempel förelösa androm i Segren. Thit är bedröfweligt / att
 thogfomma huru den afledne i sin bekännelse tillfädd / den Onde Andans
 wärckan hoos sig i Örenheet / Mord och lögn / som omtalt är / ja i andre
 flere laster / utan at han hade tagit Gudz Andas sig til Hielp der emot at
 strida. Eld gifwe at alla i Ståndet woro aldeles frjäl Som jag hugnar
 mig öfwer dhe måste / at the äro i lära / Embete och lefwerne ofstraffliga:
 Men til deras rättelse / som annorlunda äro / ärnas thenne Skrift. Jag
 hafwer lätt mig berättas / huru någre äro begifne på Eder / swordom och
 bannskap / oansedt dhe i min åhöro kunna wachta sig / ty jag skulle straxt
 hålla honom och hans munn efter Jacobs stuch (E. 3: 9 - 15.) ofstickelig
 och omärdig til en Ewangelist Predikares wärck / (2 Tim. 4: 5.) Äter ä-
 ro andra / som Gud intet af Hiertat tiena / them han känner / att the äro
 Mimions och Werldsens Tjenare. Jag kan och ej aldeles fehta i mitt
 Ömböme om någre / at the äro sådane / af många frommas berättelse / och
 af stikle Mammontfers tråtosamheet och Engkenheet / ja och med Sabba-
 tens Ohelgande och syndigt Slackrande. The bör skulle them wärldz / gen an-
 klaga / see the gärna och öfwersee willigt til sin syndiga Fräheet med deras
 fehl / som them elliest af Gudz Ord borde straffa; hwaröfwer i ett underbänligt
 Bref til Hans Kongl. Maj:tt Åhr 1700. den 7. Feb. bellagat blef: Hans Maj:tt
 öfwer hwilken wåre dens Aldrahögstes Bestämm! hafwer ej eller sedan låtit
 märkta des misshag öfwer det Digt / som man underbänligt omtalt emot så
 förargande synder. Til dem som i den förre nu omtalte lasten / intet strjda
 emot Diefwulen / et eller i den andra emot Wårlden / finnes en större Dehl
 som intet hoos sig gifwa det ringaste Prof af Andans Strid emot Röttes
 och des begärelse / utan hwilken Strid dhe doch intet kunna ansees som
 Christne / myckit mindre såsom ofstrargelige lärare. Theras Samwete / ja
 många förargades tnygan / kan mehra än min Påminnelse bringa dem til J-
 hogkommelse / huru ofta och swårtigen dhe Gudz Gåfwor i öfwerlöddige dret-
 lande misbrukat / eller andra Rötens syndiga Gärningar som upräknas
 Gal. 5: 19 / 20. Idkat / hwilket fördömeliga onda man och måste bellaga
 finnas hoos någre unge / them doch wid Ordination deras förplichtelse til
 Luchte / Richter och Erbarheet skärpas plågar. Thetta som hänt är / må
 gifwa dem tillfälle at eftertänckta / hurn ofta dhe försumma denne Andelige
 Strid / eller od i den öfwerwinnas; derföre måge the i HERANES Namn
 lära för sine och andras Ögon och sinnen stånge wara denne Apostoliske Doom:

Om J leswen efter Rättet / så stolen i döð; men om i döden Högens
gärningar med Andnom / så stolen i leswa. Rom. 8: 13.

IV. En helig öfwer och nytt i vår andelige Embetswärd / är
högsindw indig; dhe föregående saken angå närkast och selsive / detta
länder medelst och till våra åhörare. Försträckeltigt må det wäl wara at höra
huru den afledne i sin korta / doch alsware bootfärdigheez tijd beländt / det
han i sit Embete intet sels warit rörd til någon helig andacht och innerlig
wyrdnad wid ordet och dhe andre salsgheez medels föreställande. Swilket ock
moite hafwa warit orsaken där til / att Gud tog til en så långt tyd sin hand
ifrån honom / at han hwarlen af det dyra Gudz Ord / som han dageligen lär-
de; af det heliga Embetet som han förde; af den swåra Hungers nöd som lan-
det erpde / så han först kom hit tillbaka ifrån sin Tienst i CarlsErona; af det
uppenbara Gudz Wredes tekn / som stedde / sedan han det slofliga umgänget be-
gynnade / i ty en klungeeld kände Kimito Kyrkio. taal / som det både utan
til förtärde och innan til fördärfwade; af det långwartige Krig / hvars börd
han ock i swåra Contributioner kände; af den högsstfadelige Narwens öfwer-
gång / som stedde Månaden näst för det gräseliga Mordet; jag säger / af all
thetta lär han sig wäl något röras och försträcktas / som han belände / men intet
dragas ifrån sit skromtachtiga wäsende / til någon sann omwändelse. The i
sine helige wärd stumme / för hwilkas skuld thetta anföres / måge i så måtto
rättnas för grofwe skrymtare / hwilka af Gud til hans wärdiga Tienst kallade /
ställa sig såsom utwalde Skaffare til hans hemligheter (1 Cor. 4: 1.) Men
i dhe helige Förreätningar / hafwa i sit Herta tugen innerlig Andacht / eller
wyrdsam känsla af dhe stora Nådewälgärningar / som Gud Ighwäl wärdigas
them till at meddela genom thetas Mun och Händer. Drwifwelsachtigt talar
Herren Jesus Matth. 24: 45. in til 51. om them som skulle i Nya Testamen-
tet blifwa hans Tienare i Församblungen / om deras Plicht / om dhe rättsinna-
gas Nåde. belödnng / men om den som war säker i sin Tienst / hård emot sine
Medtjenare / och gifwen på löglig wällust / gifwer han thetta sluth: Så Kom-
mer then Tienarens Herre then stund han teke menar / och skal sönder-
hugga honom / och gifwa honom hans lödn med skrymtare.

V. En tilbörliq Åhoga at efterleswa wåre Embets Reglor / skal
hoos och sinnas. Såsom wij hafwa dem i Gudz Ord och förestrefwe / i wår Nåd-
dige Öfwerheez Kyrkolag författade / och wid the afstal som i Prästimöten ste-
famt i årstellige andre Skrifter efter Församblungarnes bestaffenhet lämpade /
och *inculcerade* til wår efterfölgd; så är det ock en hugnad at mine rättfinnige
Medbröder och Ståleförjare här wid bruka all tilbörliq Åhoga / jemwäl thoga
komande det jag i Brefwet 1702. den 27. Octob. påminne. Men så tennar the
Förmaning där til / att dhe som både på *Wismationer* och wid andra tilfallen
spörjes wara i thetta öglöse / måge see huru nyttigt man altijd hafwer för
Hogonen det som til wårt Embetes ändamål hörer / och intet som mången oberändt
gör /

gör / så i wärdet det som med rätt och fog påmint warder; så at the i lättla och säfengia til andra stadelige och syndige wärd swart dragne warda / hwar iffrån dhe bättre Lunde afhållas / om the sine Predikningar wäl hwar gång wille utarbete / sine Åhörars förkofring i Sallighetens kunskap efterfråga och befrämja; theas förbättring i lesurnet nogare sölla / wärda the fattiga och sine egne Studier intet bortläggia / etc. (Ap. G. 20: 20 / 27 / 28. 1 Tim. 4: 13. *) På det sättet skulle dhe illwiltige intet något hafwa hoos of att förlasta / 1. Pet. 3. 16.

VI. En besynnerlig Försigtighet i wårt omgånge / måge wij ej eller försumma. Thetta kan wäl wara ubegripit i thet förfä / men som det i Begynnelsen omtalte Dada / hade ej ringa uphof af en onyttig Frjhet och otentige Drorskaper med alahanda Personer; så må ock en fast klagelig utgång gifwa of warning där iffrån. Gudz Ord / Christl Exempel och Kyrc. Kiolagen / lära of huru wårt Stånd anstår med andra upbyggeligen at umgå / så at wij ingom i någon mätto förwargelse gifwa / på thet wårt Embete må ostraffat blifwa / 2 Cor. 6: 3.

VII. En Christelig denne och flere Gudz Rättwässos Exempels föreställning / til wåra Åhörars och Ungdomens afträckande iffrån synden; är ock ganska nyttig. Gudz Ord är både rjkt och kraftigt til wår rättelse / men så röres Menniskornas sinne at gifwa Ordet deste bättre Rum / genom sådane hans Domars föreställande. Så anföres Gudz stora Krafts Wärd emot the Ugudachtiga ofta i selswa Skriften / tke allenast til at stadfästa dhe Trognas förtröskan på then ena sanna Guden / utan ock at affrätta Menniskorna iffrån ett ugudachtigt wäsende. Petrus oprepar Englarnas fall / den förra Wärlbens undergång / Sodom och Gomorras omförtelse / både dem Frommou och dem Ondom til lära och warning 2. Pet. 2: 4. * och Jesus selsf tog hotelses bewijs tke allenast af the sörra tijder / utan ock af thet som i the Dagar skedde / N. af the Gallleers slachtande af Pilato / och af them genom Ternes fall i Siloha dräpne / Luc. 13: 1 - 5 / etc. Så mågom ock wij af Fromwärdige Historier / ja ock af det som i wåra Tijder sålsamt skeer / sölla at beweka de leswandes sinnen / at med fruchtan och bäsurn skaffa at dhe salige warda; Phil. 2: 12. Thet GUD nådeligen förlåne!

Sälunda och på flera sätt kan / mine ährade Bröder / bet hwar öfwer wij alla nu bedröwas / tiena där til / att främja på wår ssa Gudz ätra och församblingens nytta til bleswulens och hans barns (1. Joh. 3: 10) förreest och dämpande; hwilka wäl intet warda försurnande att til det Helliga Embetes föracht / eller äch minstone förlenting / theune belageltige händelsen ykka / och then mången Prestman til olust förefasta / eller hoos sig hafwa ett nöje och glädje öfwer ständes olycka; I synnerheet att sådant är i thetta Stiffret händ / där man jämte annat / medelst Gudz tilhjelp / til Korckowäsende wälstånd och så har sökt att hafwa ett ährbart och regulairt Presterskap. Så hafwe wij emot them som willa således göra of sorg på sorg / (Phil. 2: 27.) att med

Chri.

Christellig bekedelighet / och tolmod swara. (1.) Wete wij / det många rättfin-
nige Christne utom ständet / hafwa ett herteligt medtänande / icke allenast med
then afledne och hans Fader och Moderlöse barn / utan och där öfwer att en
Man af dh: h: ritige gäfsor och ansenligt Embetet / så hafwer fallit; Ty äro
dhe/ som annorlunda döma/ under Salomons Doom (Ordspr. 24: 9.) En dätas
täncka är synd/ och en bespottare är en straggelse för Menneheten.
(2.) Deswu ens list hafwer i thetta syndiga och sorgeliga spelet varit stor /
men täncker huru mycket större then är / att han alt samt genom then stora
skötkans boleggs wisa / hafwer i så många hundra år / ja än i thesse tjd
så många tusende Mennehetens blod / utgiutelse kommit til wäga fast i hela Chri-
stenheten; Uppenb. 17. cap. (3.) Vad den broglige sielf / då han saligt bootsär-
deligen afled medh många *contestationer*, att ingen motte thet som wore af
honom begångt / utdräcka ständet; altså emedan han tog i et bewellegt tahl
offentel gen hela skulden på sig / göra bitira lasteständer nu intet annat / än
at the gnaga hans döda been. (4.) Wore thet högst straffwärdt och orät-
wäist / at en eller annan Persons förseende skulle påbörjas hela Ständer.
Skulle någre Regenters tyrantiske och Bestaltiske förhållande / som Hi-
storierne förwäla / lända hela öfwerhet Ständet til förföring? Ach nej.
Skulle Juda förräderi och Slefword kunna förringa Apostlaämbetes wär-
de? Nei. Petrus betog straxt efter Christi Himmelsfärd uppenbartigen all
förargelse / som där af tagas kunde / Ap. G. 1: 16. * Eller / skulle Domares
och Strifilärds fehl / som Esajas bestrifwer E. 10: 1. * etc. ophäfwa den
Myndighet som Gud thet Embetet tillagt / 2. Chro. 19: 6. ? Så wachte hwar
sig för otjdig lastande i thetta / ty om then hädelse / som oförståndige Pil-
tar lastade på en Elisa / bracht them 42. om lifwet. (2. Kor. 21: 23/ 24.) och
om theras straff som skulle vara okärlige emot ett Paar af lärjungarna / skulle
blifwa odrägeligare / än Sodoms och Gomorra / Matth. 10: 14/ 15. Huru myc-
ket swårare blefwid thet / om någon wille uthöfa Häde. Ord öfwer hela thet
ofkyldige lärostandet / eller Prästerne i gemeen? Thet onda som stee i en Stad
eller land / warder af förståndige Mennehet ju intet allom där boende till-
skrifwit; ej eller ene heel slächt / thet brott som af enom warder begångt. The
wordo görande sig sielfwe största skada / the som när the skola nyttia Prediklo-
Embetes Tienst / wille täncka at thet genom sådana förseende hade mist sin
kraft. Gud hafwer förordnat at hans Nådehäfwor af Leerkarer / som in-
et äro Guld eller Silfwer. Rörel / skola anammes / på thet at then stora
kraften skal vara af Gudi / och icke af Mennehet. (2. Cor. 4: 7.) Så haf-
va od the / hwilka af thesse afledne i hans Embetes tjd / undfingo genom Ordet
och Sacramenterne i en sann Troo det Himmelska godas delachtighet / intet af
G. 10. om den ewlga Kraft / ty thesse är af lefwande Gudi / Ord thet ewin-
erliga blifwer / (1. Pet. 1: 23.) Fruchten kan ej förswagas mycket mindre kraf-
en af en syndig Mennehet / som det ordenteligen utdelar / men begge kunna
indras hoos dem som intet låta Ordet hörande med Troon hoos sig
behan.

beblandat eller bemängt Wårda Hebr. 4: 2. Wij måge fast mehra säka/
 at såsom fåå i Werlden råte statta selswa Embetes nytta / och färre äro dhe
 som bidia för thy / så tillföder Gud och ibland thet sådana bedröfwelste Hän-
 delser. (5.) Dhe där Gudt i hans Församling tiena / skola wäl besynnerli-
 gen i sitt lefwerne förelösa androm; alltså när theras wandel något ehuru lj-
 tet förmerckas / märkes det snarare / och gifwer ondt Rogg / (Nehem. 6:
 13.) Men man kunde till Exempel nämna Menigheter / där Åhörarena til 20.
 a 30 / och flere äro swårigen begifne på Sölerij / thet talas söga om; där emot
 om antingen deras eller en annan lärare more bekafad med samma laf /
 det utsprikes wijda / och förtigges der emot Ständets beröm / af dem som man
 i ett stort antahl / Gudt lof / kunde nämna ifrån sådan Ödgd befrögade. (6.)
 At thene Olycka är händ i detta Stiff / beklege wij wäl / men när wij ihug-
 komma / at i dhe heligaste Patriarchers Huus / och ibland deras Barn / haf-
 wa sunnig Cain / Hamael / Esau / Ruben / Absalon etc. ja i Christl
 Schola en Judas Ischarioth / hwilka alla af wår Ståle / Gende blifwit opretta-
 de / så kunne wij sluta at thene måst söler sine skalcke. och konstycken må-
 sterligen at använda / til at förlöda någon ibland them / af hwilkom han wetet sitt
 Drikte kunna taga afskud. Så trängtade han at genom sällande kunna af
 Christt lilla Hwetehoop utskala Petrum / som ett Ögräs / sedan det för ho-
 nom angick med förrådaren. (Luc. 22: 31 / 32.) Then mödan behöfde han intet
 med dhe Pharissee / eller dhe andra willfarande / ty them hade han reda tun-
 netals ja til siora hopar i sitt wäld / och war wis om deras ofärd (Matth.
 23: 40.) Så begärade han ock at quälta Job / men den store ötrogne
 Hopen i landet stötte han ej om wijdare så at ansättia / (Job. 1: 8.)
 (7.) Hwad i thetta Stiff genom **ALDRAHJESZAS**
 Nåd / kan till hans Åbra och Stålarwäs upbriggelse och Nittåstån-
 de lärare wara åstad kommit / det tillägne wij honom allena / (1. Cor. 3: 6 / 7.)
 alt derföre skal thet och efter detta forgeltiga fall blifwa af hans Gudomeliga
 Barmhertigheet i **CHRISTO JESU** alla Christt tienares alsware upfåth /
 att genom thens **HEIJGE NDES** bistånd / ställa sig selsfwe att wara
 en eftersyn til goda gärningar / med oförsållnad Lårdom med Åhrlig-
 het / (efter Bräckstan: uti Lårdomen uprichtighet / alswarsamhet och ärbarhet)
 med helsefsam och ostraffelig Ord: På thet han som emotstår / må bly-
 jas / intet ondt hafwandes thet han om oss säha kan. (Tit. 2: 17 / 8.) Then-
 ne wårt Ståndz sällheet önskar iag troligen / med Åtallan till Gudh / at han
 där jämte E:is Ehreword. och Wyrditer / och samil. wåre Kåre Åhörare i sitt
 Nådebestydd städze behålla wille! Åbo / 1706. den 29. Maj / hwilken för
 25. Åhr sedan war denne Stad en swår hemsöfelse dag; Herren förstone öf-
 hådan efter / och bestidre warom grånson frid!

Wæders W: 6 Wre-Wyrdigheters och Wyrd. (1706)
 Förbundne Med-Bröder
JO. GEZELIUS, J. F.